

JUSTITS MINISTERIET

Udlændingeafdelingen

Folketinget
Udvalget for Udlændinge- og Integrationspolitik
Christiansborg
1240 København K

Dato: 17. februar 2015
Kontor: Asyl- og Visumkontoret
Sagsbeh: Adam Abdel Khalik
Sagsnr.: 2015-0032/27-0110
Dok.: 1461130

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 319 (Alm. del), som Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik har stillet til justitsministeren den 20. januar 2015. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karina Lorentzen Dehnhardt (SF).

Mette Frederiksen

/

Rasmus Kieffer-Kristensen

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 319 (Alm. del) fra Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik:

”Vil ministeren kommentere på artiklen ”Chefkonsulent: Spinkelt grundlag for asylstop”, Berlingske den 18. januar 2015, og redegøre for, om det er korrekt, at der ikke var noget fagligt eller sagligt belæg, der kunne begrunde et asylstop i perioden august til november 2014 for asylansøgere fra Eritrea?”

Svar:

Justitsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet en udtalelse fra Udlændingestyrelsen, der har oplyst bl.a. følgende:

”Udlændingestyrelsen kan henvise til styrelsens redegørelse af 12. december 2014 til Justitsministeriet om tilvejebringelse af oplysninger om Eritrea samt til styrelsens supplerende udtalelse af 16. december 2014.

Det fremgår af udtalelsen, at Danmark i løbet af sommeren 2014 oplevede en betydelig stigning i antallet af asylansøgere, der oplyste at være fra Eritrea.

Asylansøgerne angav navnlig frygten for at blive straffet for illegal udrejse og unddragelse fra national tjeneste som asylmotiv.

Ved en gennemgang af de tilgængelige kilder, konstaterede Udlændingestyrelsen, at oplysningerne ikke var tilstrækkeligt opdaterede, og styrelsen fandt det derfor nødvendigt at sikre sig, at det grundlag, der forelå, forsat var en korrekt beskrivelse af forholdene.

Mange asylansøgere kommer til Danmark uden identitetspapirer eller med sparsomme identitetspapirer, hvorfor det er en meget vigtig opgave ved behandlingen af en asylansøgning at vurdere, om ansøgeren har den nationalitet, som vedkommende oplyser.

Ud fra de foreliggende oplysninger, herunder konsultationer med andre landes udlændingemyndigheder, var der anledning til tvivl om, hvorvidt alle ansøgere var fra Eritrea eller fra et andet land, navnlig Etiopien. I den forbindelse konstaterede Udlændingestyrelsen, at styrelsen ikke havde tilstrækkeligt med oplysninger om Eritrea til at kunne foretage en afprøvning af ansøgenes nationalitet. Der er således et sprogligt sammenfald mellem det sprog, der tales i visse dele af Eritrea (tigrinya) og det sprog, der tales af en gruppe hjemmehørende i Etiopien, og derfor ville en sprogtest i disse sager ikke nødvendigvis være tilstrækkelig til at fastlægge ansøgerens nationalitet.

På denne baggrund fandt Udlændingestyrelsen, at der var behov for at tilvejebringe yderligere oplysninger om Eritrea til brug for fastlæggelse af ansøgernes nationalitet, ligesom Udlændingestyrelsen fandt, at der var behov for at sikre, at Udlændingestyrelsens oplysninger om forholdene i Eritrea var fyldestgørende og tidssvarende.

Efter overvejelser siden juni 2014 besluttede Udlændingestyrelsen primo august 2014 at iværksætte den konkrete forberedelse af en fact finding-mission til Eritrea.

Udlændingestyrelsen besluttede i forlængelse af beslutningen om iværksættelse af fact finding-missionen, at sagsbehandlingen af asylansøgninger fra personer, der oplyste at være fra Eritrea, skulle fortsætte, men at der som udgangspunkt ikke ville blive truffet afgørelse i sagerne, før der forelå de nødvendige baggrundsoplysninger.”